کلاستروم، گزینه‌ای برای جزء لایتجزای تحقق خودآگاهی

اما آنچه که الآن محل بحث ما است، آگاهی است. سال‌ها است که این نورون‌ها شناخته شده‌اند و بشر هم روی آن کار کرده است و مدل‌های مقاله راجع به این نوشته شده است. اما بحث‌هایی که دارند این است که این آگاهی و به‌خصوص خودآگاهی که بشر دارد، در کجای مغز است؟ پیشتر هم عرض کردم این رشته‌های علوم شناختی (Cognitive Science) به‌دنبال همین هستند , الآن هم دارند خیلی تلاش می‌کنند. این نورون ها دارند کارشان را انجام می‌دهند؛ هشتاد و پنج میلیارد نورون که هر کدام با هفت هزار اتصال - ببینید چقدر می‌شود! - لحظه به لحظه دارند کارشان را انجام می‌دهند. جای این خودآگاهی ما، در مغز کجا است؟ این سؤال حسابی است که اینها دارند و مدام می‌خواهند جای آن را پیدا کنند. مثال‌ً یکی از چیزهایی که در خبرها آمده، کلاستروم «claustrum» است؛ کلاستر به معنای خوشه است. در مغز جایی را پیدا کرده‌اند که مُبصر و ناظم مغز است و بین همه نورون‌ها ارتباط برقرار می‌کند. کسی که ارتباط برقرار می‌کند را واطب عمومی می‌گویند. یک چیزی در مغز است - من نمی‌خواهم بگویم حرف آن‌ها درست است؛ فعلا‌ً می‌خواهم حرف آن‌ها را بگویم - آن‌ها می‌گویند یک چیزی پیدا کرده‌ایم که جزء لایتجزای حس نیست، جزء لایتجزای خودآگاهی است. یعنی وقتی این کلاستروم سالم است و دارد کار می‌کند، خودآگاهی را داریم.

اگر توانستیم کاری کنیم که کار نکند، بیهوش می‌شویم و از حال می‌رویم و خودآگاهی از بین می‌رود. فعلا‌ً روی این فرض، این هم یک چیزی است و در بحث، ما با آن مشکلی نداریم. مطلبی که راجع به افلاطون‌گرائی و هوش اشراقم‌حور گفتیم، در جای خودش است و براهین آن را هم بشر آیندهٔ کالشمس می‌پذیرد، اما اگر در دماغ زیر این جمجمه -که خواندن متعال با بینهایت اعجاب، آن را آفریده- به یک چیزی برسیم که جزء لایتجزای خودآگاهی در این بدن است، مشکلی نداریم. همانطوری که نورون را به‌عنوان جزء لایتجزای حس پیدا کردیم، این را هم به‌عنوان جزء لایتجزای خودآگاهی پیدا کرده‌ایم که اگر آن را به هم بزنید، خودآگاهی از بین می‌رود و اگر کار کند، به‌عنوان جزء لایتجزای منفرد واحد، خودآگاهی موجود است. خُب حال باشد یا نباشد، ما فعلا‌ً روی فرض جلو می‌رویم.

بازبینی #4
ایجاد شده 15 سپتامبر 2024 16:24:32 توسط ... .
به روزرسانی شده 6 فوریه 2025 12:45:13 توسط ... .